

Марта и Мария

„А Марта се мълвѣше за многото слугуване; и застана та рече: Господи, не грѣшишъ ли, че сестра ми ме остави сами да слугувамъ? Речи ѝ, прочее, да ми помогне. Отговори Иисус и рече ѝ: Марто, Марто, грижишъ се и се мълвишъ за много нѣща; но едно е потрѣбно: а Мария избра добрата чѣсть, която нѣма да се отнеме отъ нея“.*)

Върху Марта и Мария много се е говорило. Тѣ прѣдставятъ два принципа въ човѣшката душа — активниятъ и пасивниятъ. Въ Марта и Мария ние имаме двѣ жени, два характера противоположни, двѣ състояния на човѣшкото сърце: едното състояние е тихо, спокойно, безмълвно, умъ отправенъ къмъ единъ вѣченъ принципъ, крѣпящъ се на една вѣчна основа; а другото състояние е като на морскитѣ вълни, като на малкитѣ клончета на дърветата — постояненъ кипежъ, постоянно клатушкане. Христосъ обаче, посочва на Марта кое е сѣщественото, като ѝ казва: „Ти се мълвишъ за нѣща, които не сѣ сѣществени, които сѣ извънъ дѣйствителността, но Мария избра нѣщо по-сѣщественно“. Мнозина отъ васъ спадатъ къмъ тия два характера — нѣкоя е Марта, друга Мария. Марии-

*) Ев. Лука, 10: 40—42.